

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís
Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Ana
Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscow*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Corticans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon,
Lluc Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi
Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play
i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de la portada: Efe.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Allò que el duc s'enduu

Els lectors d'aquest setmanari ja fa molt de temps que reben informació de les —obscures— maniobres financeres d'Iñaki Urdangarin. Tant des de la redacció de València com, especialment, des de la de Palma, el rastre del gendre del rei d'Espanya ha estat seguit amb constància i, molt sovint, en la més estricta soledat periodística.

El cas és que, a hores d'ara, el sumari del *cas Palma Arena* és el que simbolitza més bé els efectes perversos que han tingut tots aquests anys de sobreabundància de diner públic a partir, bàsicament, del *big bang* de la construcció. Tanta acumulació de valor especulatiu va convertir societats com, per exemple, la mallorquina en un festival de favors i contrafavors que depenien, essencialment, dels contactes polítics.

Naturalment, en aquest context el duc de Palma s'hi va bellugar com un peix a l'aigua i, aparentment, els seus negocis —extraordinàriament lucratius, tot sigui dit— no es van limitar al cercle estricte que marca la legalitat. És cert que cal respectar la presumpció d'innocència d'Iñaki Urdangarin, però és igualment veritat que la coincidència mediàtica del *cas Palma Arena* amb el judici oral contra Francisco Camps no ha beneficiat gens ni mica la imatge pública d'aquest membre destacat de la família del rei d'Espanya.

Sigui com sigui, Iñaki Urdangarin és l'espòs de la infanta Cristina, i no únicament això, sinó que la filla del rei figura com a propietària d'una part important de les empreses que va constituir el duc de Palma i que figuren al sumari judicial. Caldrà veure si, en el cas d'una hipotètica condemna, la infanta Cristina pot evitar de trobar-se implicada en una trama de la qual és difícil de deduir que no tingués un alt nivell de coneixement.

I resta per establir fins a quin punt això afectarà la imatge general i les possibilitats de pervivència de la monarquia espanyola. De moment, queda clar que s'han acabat una part dels privilegis de la família reial espanyola, com ara la total opacitat dels seus comptes o —cosa més important— l'autocensura fèrria dels mitjans de comunicació que, per primera vegada, s'atreveixen a informar sense l'afegit obligat d'un culte a la personalitat que cada vegada resultava més postís i més anacrònic. Joan Carles I travessa els pitjors moments del seu regnat i ara ja no n'hi ha prou amb la versió oficial del 23F per a guanyar-se un sou que, a més, comença a grinyolar entre els cinc milions de súbdits que no tenen feina.

Als nostres lectors

Embolics de família

Els responsables del Museu de Cera de Madrid tenen un agut sentit del màrqueting i la promoció. L'any 2010 van decidir que eliminaven la figura de Jaime de Marichalar, que fou traslladada de l'exposició on formava part de la família reial espanyola fins al magatzem. Ara han acordat que la rèplica d'Iñaki Urdangarin sigui portada a la sala dels esportistes, en record de la seva etapa com a esportista de primer nivell. El museu madrileny ho fa per a cridar l'atenció, però aquestes accions no deixen de tenir un paral·lelisme evident amb l'actitud de la casa reial espanyola, que acull i expulsa els membres a mesura que ho aconsellen les circumstàncies. Per tot plegat, aquesta setmana volem analitzar a fons els efectes que pot tenir el *cas Palma Arena* en la imatge pública i, per tant, el futur de la monarquia espanyola i de cadascun dels seus membres.

Salvador Cot